

2084

"ÖLÜLER ÜLKESİ"

"Yaşamak imkansız,
Ölmekse kurtuluş."

Murat Ukray

2024

2084: "ÖLÜLER ÜLKESİ" | BİLİM-KURGU ROMAN

Yazarı (Author): MURAT UKRAY

Kapak ve Resimler: Yazar

Sayfa Düzeni ve Grafik Tasarım: E-Kitap Projesi & Cheapest Books

İçerik ve Dizgi (Content): Bu Kitap, E-Kitap Projesi tarafından hazırlanmıştır.

Kapak Resmi (Cover Image): Arka Plan (Background): "Zombiler Ülkesi (Ölüler Diyarı)" Pixabay Image, Ön Plan (Foreground): "Global Kontrol ve (Büyük Patron sizi izliyor!) temalı kaos ve gelecekteki zombiler ile normal insanlar arasındaki 2084 temalı Kıyamet Savaşı" © E-Kitap Projesi & Cheapest Books (2024)

Kitaptaki Resimler: Ünlü yazarlara ait arşiv kayıtları ile ilgili sözler ve edebiyat çalışmalarından izin alınarak kullanılmıştır. Kitaptaki reproduksiyon yapılmış resimlerin tümünün telif hakkı yazara aittir, aksi belirtilmediği sürece izinsiz kullanılamaz. © E-Kitap Projesi & Cheapest Books (2024)

www.ekitaprojesi.com

www.cheapestbooks.com

ISBN: 978-625-6235-17-5

eISBN: 978-625-6308-86-2

İstanbul, Ağustos 2024

Yayıncı (Publisher): E-KİTAP PROJESİ, Bilim-Kurgu Dizisi-6

Yayıncı Sertifika No: 45502

Tüm Hakları Saklıdır

© Copyright, All Right Reserved

Bu kitabın tüm yayın hakları yazarın kendisine aittir. Tanıtım alıntıları dışında izinsiz çoğaltılması yasalara göre suç sayılmaktadır. Böyle bir harekete kalkışmak yerine, bize sorarsanız uygar ve paylaşımcı dünya adına seviniriz..

İçindekiler

İthaf _____	5
Bu kitap, nasıl bir kitap? _____	6
Bu kitabın hikayesi: Nasıl yazılmaya başlandı? _____	10
Yazar Hakkında _____	27
Önsöz _____	30
Başlangıç _____	34
1. Bölüm _____	36
2. Bölüm _____	40
3. Bölüm _____	47
4. Bölüm _____	52
5. Bölüm _____	61
6. Bölüm _____	70
7. Bölüm _____	78
8. Bölüm _____	92
9. Bölüm _____	111
10. Bölüm _____	120
11. Bölüm _____	126
12. Bölüm _____	137
13. Bölüm _____	154
14. Bölüm _____	192
15. Bölüm _____	202
16. Bölüm _____	209
17. Bölüm _____	215
18. Bölüm _____	219
19. Bölüm _____	235
20. Bölüm _____	241
21. Bölüm _____	246
22. Bölüm _____	256

23. Bölüm	260
24. Bölüm	267
25. Bölüm	270
26. Bölüm	283
27. Bölüm	292
28. Bölüm	300
29. Bölüm	310
30. Bölüm	314
31. Bölüm	321
32. Bölüm	335
33. Bölüm	345
34. Bölüm	351
35. Bölüm	361
36. Bölüm	374
37. Bölüm	386
38. Bölüm	404
39. Bölüm	428
40. Bölüm	435
41. Bölüm	444
42. Bölüm	454
43. Bölüm	469
44. Bölüm	490
45. Bölüm	501
46. Bölüm	521
47. Bölüm	531
48. Bölüm	566
49. Bölüm	577
50. Bölüm	599
Final	603

* * *

ithaf

📌 Şimdi ya da gelecekte, her nerede ne yaşatılıyorsa, bu kitabı savaşlarda veya felaketlerde ölen masum ruhlara adıyorum. Özellikle de geleceğin mirasçısı olan çocuklara ve küçük kızım Elisa'ya. Onlara daha iyi bir dünya ve gelecek bırakmak dileğiyle..

(Yazar, Ağustos 2024)

Bu kitap, nasıl bir kitap?

✎ **2084**, George Orwell'in ölümsüz Eseri: **1984**'ün bu yüzyıldaki eşdeğeri olabilecek bir Bilimkurgu Distopyası'dır. "Distopik" kelimesi, "Ütopya" kelimesinin zıt anlamlısı olan distopyadan türetilmiştir. Kökeni Antik Yunan'a dayanan sözcük "kötü ve çirkin" anlamına gelen "dis" sıfatı ile "yer" anlamındaki "topya" kelimelerinin birleşmesiyle oluşmuştur. Sözcük daha çok "Distopik gelecek & toplum" ve "Distopik film & roman" gibi kalıplaşmış ifadelerde kullanılır.

Distopik Ne Demek?

Distopik, olası kıyamet senaryolarından birinin yaşandığı karanlık gelecek anlamına gelir. Ütopik toplumlarda bir toplum ne kadar uyumlu ve mutlu ise, distopik toplumlar da bir o kadar umutsuz ve kaotik bir yapıya sahiptir.

Distopyalarda gelecek olabildiğince umutsuz ve karanlık bir şekilde resmedilir. Nükleer felaketler, kıtlık, küresel ısınma ya da bir meteorun dünyaya çarpması sonucu toplumlar distopik bir yapıya bürünebilir. 2084'ün bu konusuna en yakın kitap ve filmler şunlardır:

Distopik kitaplara örnekler:

- George Orwell – 1984
- Ivan Zamyatin – Biz
- Aldous Huxley - Cesur Yeni Dünya
- Ray Bradbury - Fahrenheit 451

Distopik filmlere örnekler:

- Danny Boyle / 28 Gün Sonra / 28 Hafta Sonra
- Kurt Wimmer - Equilibrium / İsyan
- Lana Wachowski ve Lilly Wachowski – Matrix
- Ridley Scott - Blade Runner / Bıçak Sırtı

Not: Bu kitapları okuyup filmleri de izlerseniz bu kitabı çok daha iyi anlayacaksınız. Kitabımızdaki kötü karakter olan “Büyük Patron” “Big Boss” olarak geçen “Jacob Mason”, Tapınak şövalyelerinin soyundan gelir ve onların devamı olan ve global bir tek dünya devleti kurma idealindeki küresel karanlık gücün ve İllüminati’nin de gelecekteki lideridir.

🔑 Başlangıç bölümünde; gelecekte geçen sıradışı bir gerçek ve olaylarla konuya başlayan 2084; birinci bölümden itibaren bu sıradışı gerçeğin acaba ne kadar gerçek olduğunun Dünya için önemi ve sorgulanması üzerine kurgulanmıştır ve özellikle gününüzde yaşanan Teknoloji ve Tıp konusundaki gelişmelerle gelecekte ortaya çıkacak bu sıradışı gerçek dünya arasında bir bağlantı olup/olmaması üzerine kurgulanmıştır.

📌 Bu Kitapta, biri şimdiki ve diğeri de gelecekte yaşanacak olayları anlatan ve birbirine bağlayan iki geçişli zaman kullanılmıştır. Kitabın hikayesi, kitabın başkahramanı olan, 2024 yılında yaşayan 'Arkeolog John Smith'le başlar ve onun gelecekteki torunu olan diğerk başkahraman 2084 yılında yaşayan Winston Smith'in, Tapınak Şövalyeleri'nin gelecekteki son temsilcisi olarak geçen 'Büyük Patron' lakaplı tarihin gördüğü en kötü kişi olan Jacob Mason arasındaki, İnsanlığın zombilere karşı varoluş-yokoluş mücadelesini anlatan ve tamamı bu iki zaman arasında geçen bir Kıyamet savaşının öyküsüdür.

📌 Bu kitap, sürükleyici olmakla birlikte, içerisinde birçok gelecekteki karşılaşılabileceğimiz yüksek teknolojileri, gizemli yapıları, global tek dünya devleti projesine ait bilinmeyen sırları ve onların günümüzde devam eden uzantılarını ve yapılanmalarını, dünyayı yöneten ve insanlığı kontrol etmeye çalışan gizli küresel güçlerin ve onların bilinmeyen sırları ile onlara ait bazı gerçekleri distopik olarak kurgu yoluyla anlatmaya çalışan bir bilimkurgu kitabıdır.

📌 Bu kitap, distopik bir gelecek bilimkurgusu olmasının yanında; dünyanın en önemli meselesi ve sorunu olan ve dünyayı bir kaosa sürükleyen, yaşanmakta olan büyük bir savaş ile yaşanacak büyük bir felaketi ve insanlığı yüksek teknoloji ve yapay zeka ve nanoçip teknolojisiyle kontrol altına almaya çalışan; tüm bunların etkisiyle birer zombiye dönüştürmeyi amaçlayan ve etkisi altına alan bir tek dünya devletinde geçen olayları, psikolojik bir korku ve gerilim atmosferini de katarak okura anlatmaya ve yansıtmaya çalışan, yoğun korku ve gerilim içeren ve bu

konularda farkındalık oluşturmak için yazılmış bir bilimkurgu romandır.

✍ Bu kitabın tamamı 2024 yılında tasarlandı ve yazıldı. Bir "Başlangıç" bir de "Final" bölümü içeren toplam "50" bölümden oluşmaktadır. Ayrıca kitap, "George Orwell" başta olmak üzere büyük yazarların ve düşünürlerin sözleri de her bölümün başında resimleriyle eklenerek 50 resimle süslendi ve içeriği zenginleştirildi.

Yazarken benim de oldukça heyecanlandığım ve rperdiğim ve bazı yerlere geldikçe içimden 'Acaba tüm bunlar gelecekte mümkün olabilir mi?' dediğim bu ilginç kitabı merakla bekleyen tüm okurlarıma şimdiden iyi okumalar dilerim.

(Yazar, 2024)

Bu kitabın hikayesi: Nasıl yazılmaya başlandı?

Gerçek ve Yaşanmış Bir Hatıradan Kurguya Dönüşen Bir Kitabın Hikayesi: 1980'lerin sonlarında, küçük bir çocukken oturduğum semtte tekstil işiyle uğraşan pek çok kişi vardı ve popüler bir meslekti. Öyle ki, tekstil atölyesi sahiplerine farklı bir patron gözüyle bakılır ve daha çok saygı duyulurdu. Dışardaki insanların üzerinde pek çok değişik, üzerinde resim olan baskılı tişört ve kot pantolon görmek mümkündü. Fakat bir gün, birçok kişinin giydiği değişik bir tişört tasarımı gördüm ve bu tişört ve üzerindeki kocaman kafası olan bir resim ile üzerindeki yazılar dikkat çekiyordu. Öyle ki, o zamanlar, yani yaklaşık 30 yıl önce sokakta sık sık gördüğüm bu tişört ve üzerindeki resim adeta zihnime kazınmış gibiydi:

Güneş gözlüğü takmış ve kocaman bir kafası olan bir Patron ve arka zeminde de devasa gökdelenler olan dev bir şehir manzarası ile üstünde yazan şu kocaman yazı:

"BIG BOSS"

YANI:

"BÜYÜK PATRON"

Bir çocuk için biraz korkutucu olan ve biraz da insanlara tepeden bakıyormuş gibi görünen bu korkutucu adam silüeti, sanki tişörte doğru bakan kişide uzaktan onu izliyor gibi bir izlenim verirdi. Bu tişörtü giyenlere bakanlar böyle bir hisse kapılırdı. Sonra o tişörtten ben de bir tane satın alıp giymeye başladım. Fakat, insanların üzerimdeki resme tuhaf tuhaf bakmasından rahatsızlık duyup bir gün çıkardım ve o günden sonra da bir daha onu hiç giymedim.

Yıllar sonra, aşırı zengin olup pek çok kişiyi ve iş dünyasını kontrolü altına alan etkili bazı iş adamlarının ve patronların genelde hep güneş gözlüğü taktığını ve bir şekilde kendi bakışlarını diğer insanlardan gizleyerek, aslında kendilerinin herkesi rahatça izleyebildiğini fark ettim. Hatta, bu konuda bazı psikoloji makaleleri bile okudum. Kendi bakışlarını gizleyip herkesi takip etmek bir nevi psikolojik bir vakaydı ve bana göre bu kişiler bir nevi bu psikolojiye sahip sorunlu kişilerdi. Bunların içinde büyük patronların, spor kulübü başkanlarının, çeşitli iş adamlarının ve hatta devlet başkanlarının olduğunu bile gördüm. Tüm bunların ortak tek bir özelliği ise, güneş gözlüğü takıp aynen o tişörtün üzerinde anlatılmak istenen durum gibi, herkesi gözleriyle takip etme isteğiydi. Bu durum, nedense bende kötü bir izlenim bırakmış olacak ki, artık uzun boylu, iri kıyım ve koca kafalı ve

güneş gözlüğü takmış adamların kötü kişiler olduğunu, herkesi ve iş dünyasını kontrolü altına almaya çalışan kişiler olduğunu hayal etmeye başladım gençlik yıllarımda. Çünkü, stajyer olarak çalıştığım o zamanki kurumlardaki veya yerlerdeki bana kaba davranan yöneticilerin ortak karakteristik özellikleri de yaklaşık olarak böyleydi. Hatta, bu kitabı yazarken bile hala o eski düşüncelerim değişmedi. Evet, büyük patronların kişilikleri ve isimleri farklı olsa da, bir şeyi keşfetmişim ve zihnime kazımışım detaylarda gizlenen. Davranışları hemen hemen aynıydı. Bunlar: Kalabalık içinde hava güneşli olmasa bile güneş gözlüğü takmak, herkesi takip ve kontrol etme alışkanlığı, anında kişi ve olaylara sert tepki verme, sürekli kendini diğer insanlara yazılı ve sözlü olarak tanııtma-reklam yapma gibi ve benzeri birkaç davranış sayılabilir.

İşte bu yüzden, çocukluktan beri zihnimde önemli gördüğüm herşeyi kaydedip, detayları çok iyi kaydedebilen çok iyi bir gözlemci hafızasına sahip olduğumdan, kitabımda Büyük Patron'u anlatırken ve tasvir ederken bu özellikleri kullandım.

🔑 2024 yılında, bu kitabı yazmaya başladığım sıralarda ise, teknoloji artık o kadar gelişmişti ki, tesadüfen geçtiğim bir teknoloji mağazasının vitrininde çok ilginç bir şey yine dikkatimi çekmişti: Bir "VR", yani 'Virtual Reality' gözlüğü. Yani türkçesiyle 'Sanal Gerçeklik' gözlüğü. Bu ileri teknoloji ile desteklenen bir kablosuz güneş gözlüğü benzeri cihazı takanlar, karşısındaki ekranda gelecek dünyasında bir yerde veya uzayda veya eski çağlarda çok değişik bir ortamda kendilerini bulabiliyordu bir anda. Bir oyunun içinde veya gerçek bir dünyada bir yere bile gidip

hayalen orada hareket edebiliyor hatta oyunun içinde hareket ederek diğer rakiplerini kontrol edebiliyordu, komutlar verebiliyordu bu sayede. Hatta, bu kitabın yazıldığı sıralarda bir teknoloji haber sitesinde, sadece bir klavye ile bir gözlükten oluşan bir laptop'un tanıtımı yapılıyordu. Gözlüğü takan kişi karşısında açılmış bir çok pencere ile monitör görevi gören bu gözlük sayesinde, bilgisayarı rahatça kullanabiliyordu.

İşte, bu teknolojinin gelecekte daha da geliştirilebileceğini hayal ettim bir anda ve bu gözlük içine mikroçipler yerleştirilip içine yüklenen programlarla istenen herşey yüklenirse; belki yakın bir gelecekte, büyük kitlelerin hareketleri ile insanların takip bile edilebileceği bir teknoloji neden icat edilmesin diye düşünmeye başladım.

İşte, kitabımdaki Büyük Patron'un taktığı buna benzer bir gözlüktü ve onun sayesinde herkesi izleyebiliyordu. Sahip olduğu yüksek teknolojik ekibiyle birlikte tüm dünyayı takip ediyordu, herkesi izliyordu, herkesin beynindeki nanoçiplerden gelen sinyalleri deşifre edip çözen bu gözlük sayesinde. Öyle ki, bu sanal gerçeklik gözlükleri eğer geliştirilebilirse, bu mikroçipler ile devasa birer bilgisayara bile dönüştürülebileceği günümüz teknolojisinde bile konuşulmaya başlandı. Neden 2084 yılında bunun çok daha ötesi icat edilmesin?

İşte, çocukken basit bir tişörtün üzerinde gördüğüm Big Boss (Büyük Patron) böylece bu kitapla bir bilimkurgu kitabına dönüşmüş oldu yıllar sonra ve o yazının altındaki resmin üzerindeki güneş gözlükleri, belki de uzak bir gelecekte bu şekilde bir teknolojiyle yöneticilerin

alışanlarını uzaktan basit birer gözlükle takip edebilecekleri, iş ynetebileceki ve hatta gözleriyle emir ve komutlar vererek aynen gelişmiş bir bilgisayar kullanır gibi üstün bir teknolojik cihaza dönüşebilir ve bu daha da ileri giderse, bu kitapta bahsedilen bir dolarlık banknotun üzerindeki hiçbir zaman gerçek anlamı czlemeyen, o piramitin tepesindeki "herşeyi gören göz", "herşeyi gören bir güneş gzlğ" veya "herşeyi gören VR cihazı"na dönüştürülebilir ve ona bakan arkasındaki "göz" de bu sayede "herşeyi ve herkesi görüp" takip edebilir.

Büyük stad George Orwell'in 1984 kitabında yazdığı gibi;

"BÜYÜK BİRADER SENİ İZLİYOR!"

"BIG BROTHER IS WATCHING YOU!"

Cümlesi belki de uzak bir gelecekte 2084 yılında şuna dönüşebilir;

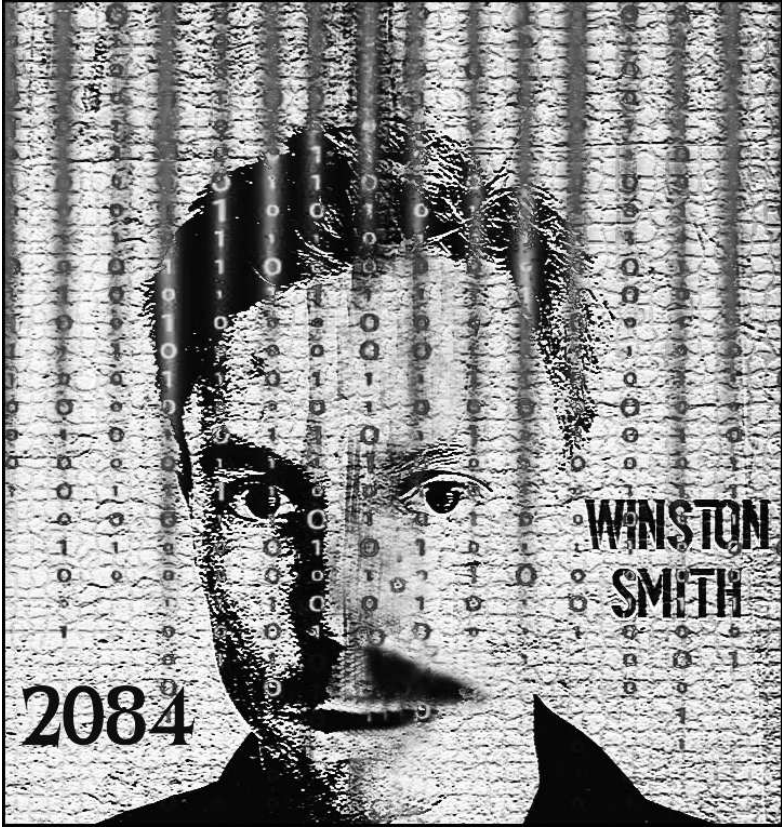
"BÜYÜK PATRON HERKESİ İZLİYOR!"

"BIG BOSS IS WATCHING EVERYBODY!"

(Yazar, 2024)

* * *

HİKAYEDE ADI GEÇEN ANA KARAKTERLER:

WINSTON SMİTH: Kitabın ana karakteri ve kahramanı. Winston gelecekte insanlığı Büyük Patron'un tekdüze yönetiminden ve boyunduruğundan kurtarmaya çalışan ve bir fabrika köşesinde ucuza çalışan bir köle işçidir. Aynı zamanda kitaba göre 2024 yılında yaşayan John Smith'in de torunudur.

Bir dizi olay yaşayıp tüm ölümler ülkesini saran bir isyanın ortasında bulur bir gün kendini. Fakat beynine takılan çip onun kendi geçmişini hatırlamasını engellemektedir. Fakat bundan kurtulmak istemektedir ve olaylar dizisi onu isyanın liderlerinden biri konumuna taşıdıktan sonra işler değişir. Winston geçmişini ve misyonunu hatırlar ve insanlığı bu sistemden kurtarmak için diğer yoldaşlarıyla birlikte büyük bir mücadeleye girer. Sadece bununla da kalmaz, geçmişte yaşamış olan dedesi John Smith'e, bilinmeyen bir teknolojiyi çözerek mesajlar ulaştırıp onları da uyarmaya ve yaklaşan bu gelecekteki tehlikeye karşı uyarmaya çalışır ve bunda da başarılı olur. Bu kez, amacı geçmişteki olaylara müdahale edip geleceğe müdahale etmektir ve aynen bir zaman yolcusu gibi bir anda 2024 yılında dedesi John Smith'in hayatının içinde bir gölge gibi kendine yer bulup, gelecekteki geçmişe doğru mesajlar iletmeye başlar ve onun hayatına da yön verir.

BÜYÜK PATRON (JACOB MASON): 2084 yılındaki yeni dünya düzeni tek devletindeki tek lider ve en üst düzey yöneticidir. Büyük Patron Jacob Mason, tarihsel olarak Tapınak Şövalyeleri'nin mirasçısıdır ve onların soyundan gelir. Kurduğu acımasızca sistem sayesinde tüm insanlık kolayca kontrol edilebilen bir zombiye dönüştürülmüştür. Onun resmi veya posterleri tüm büyük gökdelenleri kaplar, cadde ve sokaklar onun resmi ile doludur. Tüm büyük şehirlerde boy gösterir ve katı kurallar koyar. Büyük Patron bu sistemi kolay kurmamıştır. Gençliğinden beri, 30 yıldır Ölüler Ülkesi'ni kurduğu tek parti yönetim sistemiyle yönetmektedir ve burada bulunan tüm şehirler ve içindeki binalarla fabrikalar ona ve yandaşlarına aittir. Tüm mülkiyetleri ellerine geçirmiş bu totaliter rejim adamları hiç kimseye itiraz etme veya isyan etme hakkı bile tanımadan bu şekilde 30 yıldır ülkeyi idare etmektedir.

JOHN SMİTH: İtalya'da yaşayan Amerikalı Arkeolog ve Tarih araştırmacısı. Özellikle, Dinler Tarihi ve Mitoloji konusunda da uzman olan John Smith kitabın ana karakteridir ve Floransa'da büyük bir müzede çalışmaktadır. Gelecekte yaşayan Winston Smith'in de dedesi olan John, bir gün bir gazete haberinde karşılaştığı sıradışı iki gerçeği araştırırken, müze müdürü Bayan Clara'nın aslında bir süredir onu takip ettiğini gizemli bir şekilde öğrenir ve daha sonra aynı şekilde Dedektif Kevin Foster'ın da. Olaylar dizisini çözmeye çalıştıklarında kendileri gelecekle geçmiş arasında karanlık güçlerin bir kıyamet savaşı arenasında bulurlar ve insanlığı kontrol almaya çalışan birtakım karanlık adamların ortasında bulurlar. Torunu Winston'dan 2084 yılından gelen mesaj dolu korkunç mektupların kaynağını çözemeye çalıştıkça, bu tehlike sarmalı iyice büyür ve John ile birlikte bu işin içine giren herkesi ölümle tehdit eden ölümcül bir kovalamacaya dönüşür. Artık dünyanın kaderi bu sır dolu mektuplardadır ve Bayan Clara ile birlikte onlara karşı mücadele etmek için kolları sıvar.

CLARA ANDERSON: John'un çalıştığı müzedeki müdür. Bayan Clara aslında kitaba göre gelececek olaylarda John'un kader arkadaşıdır ve olaylar geliştikçe ikisi de ortak bir kadere ve dünyayı yaklaşan bir tehlikeden kurtarma misyonunun içinde kendisini bulur. Clara Anderson aynı zamanda, gelecekteki Winston'un eşi ve sevgilisi olan Julia Anderson'un büyükannesidir.

DEDEKTİF KEVİN FOSTER: Aslında bir zamanlar polis memuru olan Komiser Kevin Foster, emekli olduktan sonra bir güvenlik şirketinde çalışmaya başlar ve zamanla çalıştığı bu kurum yakında kurulması planlanan bir Global Tek Dünya Devleti Projesi için özel dedektiflik hizmetleri sunmaya başlar. Richard'ın karanlık güçlerle ilk tanışması böyle olur ve zamanla onların gerçek yüzünü öğrenince ve aslında gelecekte gerçekleştirecekleri kötü planları olduğunu fark edince, sonunda onlarla savaşmaya karar verir, gelecekte 2084 yılındaki Winston'dan gelen uyarı dolu mesajlar ve beraberinde gelen yüklü paralardan sonra. Şimdi, asıl işi John Smith ve Bayan Clara Anderson'u hayatı pahasına da olsa korumaktır bu mesajlara göre. Fakat ne yazık ki, bu savaşın sonunda bedelini hayatıyla öder.

JULIA ANDERSON: Winston'un gettoda yaşayan sevgilisi ve aynı zamanda Bayan Clara'nın gelecekte yaşayan torunu. Julia, Winston'la buluştuktan sonra o da geçmişteki büyük annesine ulaşır ve Bayan Clara'ya mesajlar gönderir. Aynen, Winston'un John'a ilettiği mesajlar gibi.

SARA: John'un eşi.

ELSA: John'un kızı.

JOSEPH MENDEL: Büyük Patron'un baş yardımcısı. Lakabı: 'Büyük Yoldaş'tır ve Büyük Patron adına yürütülen tüm zihin kontrol işleri ile fabrikaların yöneticilerini ve üst düzey yargı

mensuplarını atamakla sorumludur. Ayrıca, bütün küçük patronların yetkileri de ona bağlıdır.

KAHİN MARTA CLARENDON: Kitabın finalinde John'a Winston Smith'in gerçekte kim olduğunu ve Düzen'in sakladığı tüm sırları söyleyen ve geleceği öngörme yeteneği olan kadın.

MICHAEL: 2084 yılında Büyük Patron'a karşı başlatılan büyük isyanın liderlerinden birisi. Michael uzun yıllar gettoda milyonlarca insanla birlikte çok kötü koşullarda yaşadıkdan sonra, bir gün yakın arkadaşı O'Brine ile birlikte gettodan kaçmak ve şehre ulaşmak için bir kaçış planı yaparlar ve yola koyulurlar. Sonunda başarılı da olurlar ve Winston'u da çocukluğunda tanıyan Michael ile O'Brine ve arkadaşları ona şehirde rastladıklarında, Winston'un silinen tüm geçmişini hatırlaması için ona yardımcı olurlar ve ondan sonra da el ele vererek isyanı organize etmek ve tüm Ölüler Ülkesi'nde yaşayan köleleri uyanışa geçirmek için tüm güçleriyle çalışmaya başlarlar.

O'BRINE: 2084 yılında Büyük Patron'a karşı başlatılan büyük isyanın liderlerinden birisi ve Winston'un çocukluk arkadaşı. O'Brine da uzun yıllar gettoda milyonlarca insanla birlikte çok kötü koşullarda yaşamıştır, aynı Michael gibi.

MARK: Zombi bölgesinde yaşayan yaşlı bir köylü. Michael ve O'Brine gettodan kaçarak yanlarındaki bir grup direnişçiyle şehre ulaşmak istediklerinde, bir zombi köyüne uğrarlar ve Mark ve ailesiyle tanışınca kaderleri değişir. Artık onlar da ekibe katılırlar ve şehre gidip Büyük Patron'a karşı başlatılan isyana katılmak için onlara yardım ederler.

STEVEN: Yaşlı zombi Mark'ın Büyük Patron ve sistemi tarafından öldürülen büyük oğlu.

LOLA: Yaşlı zombi Mark'ın büyük kızı. Lola, Michael ve O'Brine ile birlikte Büyük Patron ve sistemine karşı direnişe katılan isyancı kahramanların öncülerinden birisidir.

KATY: Yaşlı zombi Mark'ın küçük kızı. Katy, Michael ve O'Brine ile birlikte Büyük Patron ve sistemine karşı direnişe katılan isyancı kahramanların öncülerinden birisidir.

KÜÇÜK PATRONLAR: Büyük Patron'a konum olarak yakın olan orta ve büyük ölçekli işletmelerin sahipleri. Cafe, restoranlar ile büyük otellerin ve üretim yapılan küçük, orta ve büyük ölçekli atölyelerin sahipleri.

FABRİKATÖRLER: Büyük Fabrikaları yönetip işletmekle sorumlu olan yönetici küçük patronlardır. Ölüler Ülkesi'ndeki tüm fabrikaların mülkiyeti Büyük Patron'a ait olsa da, fabrikalardaki kararları vermek ve işçi alıp çıkartmak veya suçlu olan işçi köleleri yargılamaya göndermek fabrikatörlerin kontrolündedir.

YANDAŞLAR: Büyük Patron'un en prestijli adamlarıdır. Şehirlerdeki bazı büyük gökdelenlerin mülkiyeti onlara aittir ve bazı büyük fabrikaların da ortağıdırlar. Lüks konutlarda yaşarlar ve düzen içinde akan para havuzundan en büyük payı onlar alırlar.

ZOMBİLER: Hem bileğinde ve hem de beyinde çip taşıyan ve düzenin tam kontrol ettiği yarı robotlaşmış insanlardır. Zombiler isyan gibi durumlarda uzaktan nanoçipler ile kontrol edilerek düşman topluluk üzerine saldırırlar. Kendileri için ayrılan şehirlerin etrafını saran bir tampon bölgede yaşarlar. Büyük Patron'un paralı özel saldırı kuvveti gibi davranıp istenilen noktaya gönderilerek, savaşlarda ve iç isyanları bastırmakta yem olarak kullanılırlar. Üretime katkıları yoktur, çoğunlukla sadece tüketirler ve küçük köylerdeki bakımsız evlerde yaşayıp, çiftçilikle ve hayvancılıkla geçinen vahşileşmiş

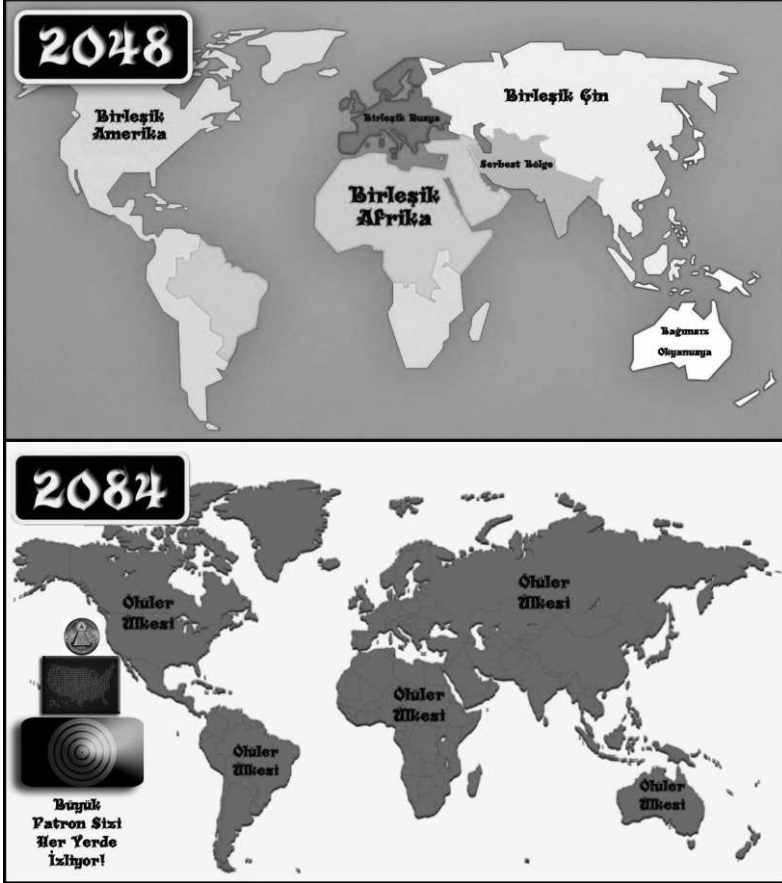
ve saldırgan insanlardır. Sadece şehirlere girip alışveriş yapmalarına izin verilir, fabrikalarda asla çalışamazlar.

YAŞAYAN ÖLÜLER: Sadece bileğinde çip takılı olan ve görevleri sadece fabrikalarda haftanın 6 günü 12 saat boyunca çalışmak olan ve hiçbir sosyal hayatı olmayıp, gökdelenlerdeki 10 metre karelik küçük kabin evlerde yaşamaya mahkum olan insanlardır. Sayıları diğer insanlara göre en çok olan gruptur. Ölüler Ülkesi'ndeki üretimin tamamını Yaşayan Ölüler yapar fakat ülkedeki gelir pastasından en az payı onlar alırlar.

NORMAL İNSANLAR: Ölüler Ülkesi'ndeki en alt tabaka ve en kötü koşullarda, şehirlerin dışındaki çorak topraklarda kurulan gettolarda yaşayan insan topluluklarıdır. Sayıları diğer insanlara göre en az olan gruptur ve bunlar sisteme karşı olup ne bileklerinde ne de beyinlerinde çip taşırlar. Düzen içinde en tehlikeli görülen insanlardır ve potansiyel düşman olarak tanımlanırlar. Alışveriş yapmaları veya çalışmaları için şehirlere giriş yapmaları yasaktır.

* * *

HİKAYEDE ADI GEÇEN ÖNEMLİ YERLER:

ÖLÜLER ÜLKESİ: Kitapta geçen "Ölüler Ülkesi" denen kavram aslında çok eski çağlarda, mitolojide bile vardır ve yeraltı cehennemine açılan kapı olan Hades'in ötesinde yer alan, ölü ruhların ceza çekeceği ya da ödüllendirileceği Cennet veya Cehennem benzeri bir yer olarak tasvir edilir. Oraya giden

bir daha asla dışarıya çıkamaz ve sürekli azap veya işkence çekerek, ölü ruhlara eşlik eden "Kayıkçı Kharon" eşliğinde yeraltındaki Cehenneme doğru veya Cennete doğru seyahat ederler. Bu kitapta ise, "Ölüler Ülkesi" kavramı insanlığın uzak bir gelecekte çoğunun zombi gibi yarı ölü bir bedene dönüştürüldüğü distopik bir tek dünya devletine dönüştürülmüştür.

Ölüler Ülkesi, gelecekteki 2084 yılında, nerdeyse tüm yeryüzünü kaplayan ve tek bir totaliter lider olarak ortaya çıkan Büyük Patron'un yönettiği bir dünya devletidir. Ölüler Ülkesi'nde herkes tüm kurallara uymak zorundadır ve buna uymayanlar ölümle cezalandırılır. 1000 kadar gelişmiş devasa gökdelenlerden oluşan büyük şehirden oluşur ve zombileşmiş insanlığın büyük bir kısmı bu şehirlerde yaşar. Ölüler Ülkesi'nde bu 1000 şehrin dışındaki alanların büyük bir çoğunluğu kuraklaşmış çöl gibi olan çorak topraklardır. Oralarda yaşam çok zordur ve sisteme uyum sağlamayan normal insanların yaşadığı, sürgüne gönderilenlerden oluşan gettolardır.

NEW YORK: Ölüler Ülkesi'nin gelecekteki başkenti. 2084'deki olayların başlangıç noktasıdır ve Winston bu şehirde doğmuştur ve orada yaşamaktadır. Devasa, en az 200 katlı gökdelenlerden oluşur ve 2084 yılında yüksek bir teknoloji ile donatılmış yaklaşık 100 milyon insanın yaşadığı bir şehirdir. New York, aynı zamanda Ölüler Ülkesi isimli global tek dünya devletinin yönetim ve karar almak ile insanlığı kontrol merkezidir. Çok gelişmiş bilgisayarların tüm dünyayı ve insanlığı yapay zeka desteği ile kontrol ettiği dev bir metropol haline gelmiştir yıllar içinde. Tüm her şey buradan yönetilir. Winston gibi Büyük Patron da aslında bu şehirde yaşamaktadır ve çok gizli sığınağında tüm bu operasyonları adamları ile ve bir grup yandaş fabrikatör denilen patronlar grubu ile birlikte polis destekli askeri bir yönetimle yönetmektedir.

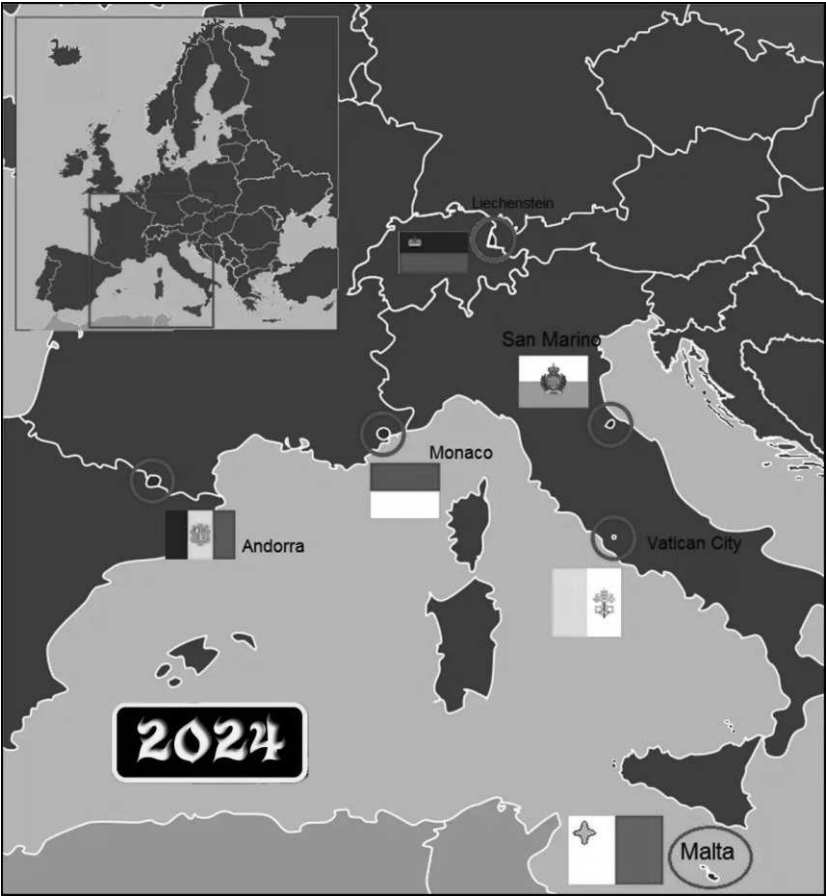
FLORANSA: Kitapta 2024 yılında geçen olayların, John Smith'in hikayesinin geçtiği yer. Floransa, *Antik* çağlardaki mitolojik Roma döneminden Tapınak Şövalyeleri dönemine ve oradan da Ortaçağ'daki *Rönesans* aydınlanma dönemine kadar Sanat, Bilim, Tarih, Büyü, Okültizm ve bir Tıp merkezi olan, İtalya'da bir şehirdir. Ayrıca, Kuzey İtalya'daki *Toskana Bölgesi*'nin de başkentidir ve kendi ismini taşıyan ilin merkezidir. Kısa bir dönem, *İtalya Krallığı*'nın da başkentliğini yapmıştır. Şehir, içinden geçen *Arno Nehri* çevresinde kurulmuştur. Floransa, kitaptaki olayların ve Global tek dünya devleti projesini yürüten karanlık güçlerin, buna engel olmayan isteyen John ve ailesi ile Bayan Clara'yı yok etmek için operasyon ve suikastleri başlattığı yerdir.

MONACO: Fransız Rivierası sınırları içerisinde yer alan, egemen bir şehir devleti ve dünyanın en küçük devletlerinden birisi olan bir mikro-devlettir. Monaco'nun yalnızca bir ülkeyle sınırı vardır ki o ülke de Fransa'dır, güneyi ise Akdeniz'le çevrilidir. Monaco'da 1911'den beri ülkede mutlak monarşi hakimdir ve ülkeyi Monaco prensi yönetiyor. Daha doğrusu, Monaco, yaklaşık 500 yıldır aynı hanedan tarafından, Grimaldi Hanedanlığı'ndan Prens Rainier III ve Grace Kelly'nin oğlu Prens Albert II tarafından yönetiliyor. Monaco, dünyadaki diğer ülkelere kıyasla oldukça küçüktür, hatta dünyanın en küçük ikinci ülkesi olarak listede Vatikan'ın üstünde yer alır. Fakat buna rağmen, Monaco kişi başına dünyanın en yüksek GSYİH'sine ve dünyanın en düşük yoksulluk oranına sahiptir. Aynı zamanda, Fransa ve İtalya'dan gelen 50.000'den fazla işçiye rağmen, % 2'lik bir işsizlik oranına sahiptir. Dünyada kamu borcu olmayan tek ülkedir ve ayrıca Avrupa'daki ilk kumarhane tam burada, Monte Carlo semtinde açılmıştır. Monaco'da suç neredeyse yoktur ve ülkenin neredeyse tamamı güvenlik kameraları tarafından izlenmektedir. Monaco'da ortalama yaşam süresi – dünyanın en yükseklerinden birisidir

ve doksan yaşını aşan pek çok kişi istikrarlı bir şekilde yaşamaktadır.

SAN MARİNO: İtalya'nın kuzeydoğusunda ve İtalya sınırları içerisinde bulunan, Adriyatik denizine 10 km mesafedeki krallıkla yönetilen Avrupa'nın en küçük devleti. Dünyanın en küçük ülkelerinden bir tanesidir aynı zamanda. Ayrıca, ülkenin geçmişİ aslında binlerce yıl öncesine dayanıyor ve dünyanın ilk düzenli posta servisi burada kuruldu ve hala kullanılmakta olan dünyanın en eski anayasasına sahiptir.

Kitapta, 2024 yılında geçen olayların San Marino ve Monaco'da geçmesinin amacı; yeryüzünün bu en küçük devletlerindeki geçmişİ binlerce yıl öncesine dayanan ve krallıkla yönetilen bu sistemin; gelecekte günün birinde yeryüzünün tamamını kaplayan tek bir liderin yönettiğı ve herkesi kontrol ettiğı en büyük devlete, Ölüler Ülkesi'ne dönüşmesine bir göndermedir. Yani, çok uluslu ve devletli demokratik bir dünyadan; tek uluslu ve devletli mutlak otokratik bir dünya projesine geçişe.

* * *

Yazar Hakkında

(Murat Ukray)

**"YAŞAMAK İMKANSIZ.
ÖLMEKSE KURTULUŞ"**

**Murat
Ukray**

2084

ÖLÜKLER ÜLKESİ 2024

Murat Ukray, aynı zamanda yayıncılık da yapan yazar, 1976 yılında İstanbul'da doğdu. Üniversite'de *Elektronik Mühendisliği* okuduktan sonra, *Yazarlık* ve *Yayıncılık* hayatına atıldı. Yazar, ' *Gerçekçi Bilim-Kurgu* ' türünün kurucusu ve yaratıcısıdır ve bu kitap da dahil son 6 kitabı bu türde yazılan ilk eserlerdir. Yayınlanmış toplam -18-kitabı vardır. 2084, Yazarın 18. Kitabıdır.

* * *

Yazarın yayınlanmış diğer Kitapları:

- 1- Kıyamet Gerçekliği** (*Kurgu Roman*) (2006)
- 2- Birleşik Alan Teorisi** (*Teori – Fizik & Matematik*) (2007)
- 3- İsevilik İşaretleri** (*Araştırma*) (2008)
- 4- Yaratılış Gerçekliği- 2 Cilt** (*Biyokimya Atlası*)(2009)
- 5- Aşk-ı Mesnevi** (*Kurgu Roman*) (2010)
- 6- Zamanın Sahipleri** (*Deneme*) (2011)
- 7- Hanımlar Rehberi** (*İlmihal*) (2012)
- 8- Eskilerin Masalları** (*Araştırma*) (2013)
- 9- Ruyet-ul Gayb (Haberci Rüyalar)** (*Deneme*) (2014)
- 10- Sonsuzluğun Sonsuzluğu (114 Kod)** (*Teori & Deneme*) (2015)

11- Kanon (Kutsal Kitapların Yeni Bir Yorumu)
(Teori & Araştırma) (2016)

12- Küçük Elisa (Zaman Yolcusu) (Çocuk Kitabı)
(2017)

13- Tanrı'nın Işıkları (Çölde Başlayan Hikaye)
(Bilim-Kurgu Roman) (2018)

14- Son Kehanet- 2 Cilt (Bilim-Kurgu Roman) (2019)

15- Medusa'nın Sırrı (Bilim-Kurgu Roman) (2020)

16- Çöl Gezegen (Bilim-Kurgu Roman) (2021)

17- Kabustan Gelen (Bilim-Kurgu Roman) (2022)

18- 2084 (Ölüler Ülkesi) (Bilim-Kurgu Roman)
(2024)

 YAZAR INSTAGRAM HESABI

www.ekitaprojesi.com/authors/murat-ukray

www.kiyametgercekligi.com

KİTABIN TANITIM VİDEOSU

KİTABIMIZI BURADAN BASILI OLARAK SATIN
ALABİLİRSİNİZ

* * *

Önsöz

"George Orwell'in ölümsüz Eseri: 1984'ün bu yüzyıldaki eşdeğeri olabilecek bir Bilimkurgu distopyası.."

Herşeyin Başlangıcı

Yıl: 2024

Arkeolog John Smith, bir gün Müzedeki işinden

evine gitmek üzere yola çıktığında, o sabah bir gazetede okuduğu gelecekle ilgili iki haber hayatını alt üst etmek üzeredir. Çünkü, Müze müdürü Bayan Clara'nın ona o gün anlatacağı korkunç bir gerçek, gelecekteki kurulacak olan tek bir kişinin yönettiği, Global bir tek dünya devleti hakkında derin araştırmaların içine girmesine neden olacaktır. "Ölümler Ülkesi", gelecekte bir zamanda, herkesin tüm yasalara itaat etmek zorunda olduğu ve tek bir totaliter rejimin yönettiği bir yerdir ve bu gerçeği daha detaylı araştırdığında, gizemli bir web sitesinde uyarıcı birtakım yazılar olduğunu görür. Bu yazıların ve kim tarafından yazıldığının peşine düşüp daha da araştırdıkça; bunun gelecek zamandan gelen bir uyarı olduğunu anlar, üstelik soy ismi aynı olan ve kendi kan bağı olan "Winston Smith" isimli biri tarafından.

Winston, aslında John'un gelecekte yaşayacak olan torunudur ve bu global tek dünya düzeni devletinde, bu totaliter rejime karşı direniş hareketi başlatacak olan ve diğer çip takılmış yarı normal insanlar gibi bir fabrika köşesinde çalışan, sıradan bir köle işçidir aslında. Zombileşmiş insanlar ile "Büyük Patron" denilen diktatörün rejiminin adamlarına karşı normal insanlar tarafından başlatılan büyük savaşın öncüsü. Fakat, aynı zamanda köle olarak ayrılmış bir gettoda yokluk içerisinde

ve açlıkla yüz yüze kalıp hapishane gibi bir hayatı yaşamak zorunda kalan eski sevgilisi Julia'yı da kurtarmak istemektedir normal insanlardan ayrılan duvarları açarak. Fakat, bu hiç de kolay olmayacaktır ve Büyük Patron ve sistemine karşı milyarlarca insanı bir kanlı savaşa sürükleyecek olan olayların başlangıcı olacaktır. John Smith, torununun ona ve insanlığa uyarılarını ve bu büyük sırrı   rendi inde ise, dünya ve içindeki düzene ait zihnindeki tüm düşünceler yıkılarak ve torununun kaderinin bir kısmını paylaşarak; bu globalist küresel dünya devleti projesini hayata geçirmeye çalışan birtakım karanlık adamlara ve çetesine karşı büyük bir mücadele içerisine girecektir, çalıştığı kurumdaki Müze müdürü olan Bayan Clara ile birlikte.

Yıl: 2084

 nsanların nasıl sürüler halinde Tıp ve çeşitli Teknolojik yöntemlerle adım adım zombiye d n   t r ld   n n bir hikayesi. Ekonomik ve Psikolojik olarak yok edildiği ve ellerindeki tüm mülklerin "Büyük Patron" adı verilen bir totaliter diktatör tarafından ellerinden alındığını anlatan çok değişik bir yakın gelecek kurgusu hikayesi..

Dünyanın büyük bir bölümünü, zombiye d n   m   ve 'Büyük Patron' 'Big Boss' adı verilen, bir diktatörün idaresindeki bu yaşayan   ler ele geçirmişlerdir. Bu totaliter rejimin adamlarının yönettiği 'Zombile miş  nsanlar' ile beyinlerine  ip takılmış 'Yaşayan   ler'in estirdi i terör karşısında çaresiz kalan ve onlara karşı

hayatta kalmak için mücadele eden, şehirlerin etrafındaki gettolara sıkışmış durumdaki diğer normal insanlar ise, 'normal' hayatlarını sürdürebilmek için çareyi tahkim edilmiş kent duvarlarının arkasına çekilmekte bulmuşlardır bu ölümler ülkesinde.

Öte yandan, bir avuç acımasız fırsatçı girişimci tarafından oluşturulmuş başka bir topluluk daha vardır. Bunlar da Büyük Patron'un yandaşları olup karmaşa içindeki kent caddelerinin üzerinde yükselen gökdelen kulelerinde lüks içinde bir hayat yaşamaktadır. Fakat beklenen son yaklaşırken, Büyük Patron ve yandaşları ile zombi ordusu ve normal insanlar arasında yaşanacak büyük bir savaş da yaklaşmaktadır. Zombiler ile normal insanların Kıyamet Savaşı herşeyi baştan değiştirecektir Ölümler Ülkesi'nde.

"Yaşamak imkansız, Ölmekse kurtuluş."

Başlangıç

GERÇEK

**BİRLEŞMİŞ MİLLETLER'İN 2030 YILINA AİT
HEDEFLERİ KISA BİR SÜRE ÖNCE BASINA
SIZDIRILDI:**

ÖZEL MÜLKİYETİN SONU:

**BM GÜNDEMİ 21/2030 Misyon Hedefleri (Maddeler
halinde özeti)**

- 1. Tek Dünya Hükümeti**
- 2. Tek Dünya Nakitsiz Para Birimi**
- 3. Tek Dünya Merkez Bankası**
- 4. Tek Dünya Ordusu**
- 5. Ulusal Egemenliğin Sonu**
- 6. Tüm Özel Mülkiyetlerin Sonu**
- 7. Aile Biriminin Sonu**
- 8. Nüfus Azaltılması**
- 9. Nüfus Artışı ve Nüfus Yoğunluğunun Kontrolü**
- 10. Zorunlu Çoklu Aşılar**

- 11.** Evrensel Temel Gelir (Kemer Sıkma)
- 12.** Satın Alma, Seyahat, İzleme ve Kontrol için Mikroçipli Toplum
- 13.** Tek Dünya Sosyal Kredi Sisteminin Uygulanması (Çin gibi)
- 14.** Trilyonlarca cihaz 5G İzleme Sistemine (Nesnelerin İnterneti) bağlanacak
- 15.** Çocukların Ailelerden Alınıp Devlet Tarafından Yetiştirilmesi
- 16.** Devlete Ait Kontrol Edilen Okullar, Kolejler ve Üniversiteler
- 17.** Özel Ulaşımın Sonu, Araba sahibi olmak vs.
- 18.** Tek Şirketlerin Tek Dünya Hükümetine Devri
- 19.** İnsanların yerleşim yerlerine, şehirlere yoğunlaştırılması
- 20.** Sulama ve Tarımın Sonu
- 21.** Özel Çiftliklerin ve Otlatma Hayvanlarının Sonu

- KAYNAK: Bir İnternet Sitesi (2021)

1. Bölüm

"Tarihin akışını her zaman Kapitalist Egemenler belirler."
(Karl Marx)

Yıl: 2084

Yer: Amerika, New York

(Devasa binlerce gökdelenden birinin en üst katındaki küçük bir kabin ev)

W

inston Smith, yine her zaman olduğu gibi

erkenden kalktı. Saat 9.00'a kadar hazırlanıp, her gün gidip gelmekten artık nefret ettiği ve ölümüne çalıştığı o fabrikadaki işine gitmek üzere hazırlık yapmak zorundaydı. 10 metrekarelik kamyon kasasından bozma gibi duran ve sadece tek bir odası ile küçük bir lavabo ve tuvaleti bulunan kabin şeklindeki evinde yatağından ağır adımlarla kalkıp, lavabonun olduğu karanlık ve izbe köşeye doğru yürüdü.

Aslında, ayakları hiç gitmek istemiyordu ve yaklaşık 10 yıldır çektiği bu ağır işkenceli hayatın bir an evvel bitmesini, belki de kurtuluş olarak gördüğü ölüp gitmeyi istiyordu. Tıpkı diğerleri gibi. Hatta normal olmayanlar, tamamen zombileştirilmiş insanlar, hatta yaşayan ölüler gibi o da bu berbat dünyada daha fazla yaşamak ve acı çekmek istemiyordu.

Her akşam yemek zorunda olduğu o haşlanmış tavuklu patates kokusu evin her tarafına sinmişti. Lavaboya kadar ilerledikten sonra, içerde ağır bir hayvan derisi kokusu benzeri bir koku yayan tütsünün bulunduğu bardağı eline alıp sinirinden hızla kapının hemen yanındaki çöp

kutusuna doğru fırlattı. Bir mektup tutuyordu elinde, altında 'Julia Anderson' imzası olan ve onu da yırtıp çöpe attı.

- "*Seni lanet şey, nerdeyse burnumun direklerini kırdın gecedan beri patates kokusuyla birlikte. Bir de sana asla katlanamam onca problemin arasında!*" diyerek bir tekme de çöp kutusuna doğru salladıktan sonra, lavabodaki aynanın karşısına geçti ve yavaş yavaş beyazlaşmaya başlayan kır saçlarına ve buruşmaya ve yaşlanmaya başlayan buruşuk yüzüne doğru baktı:

- "*Lanet olsun, yaşlanmaya başladım artık ve her geçen gün dünya daha da berbat bir yere dönüşüyor. Tanrım, ne zaman öleceğim. O lanet işe gitmek bile istemiyorum artık. Gidersem bile bugün kesin Büyük Patron'un adamlarından birisiyle kavga edeceğim. Artık burama kadar geldi. Artık onun kölesi olmak istemiyorum. Yeter artık. Yeterrrr!!!*" diye avazı çıktığı kadar bağırarak aynaya doğru vurmaya, kırılıncaya kadar yumruklamaya başladı. Eli de kanamasına rağmen vurdu, vurdu ve vurdu.

Tüm sinirini aynadan çıkarıncaya kadar buna devam etti. Sanki, beyni birileri tarafından uyuşturulmuş ve ele geçirilmiş gibiydi ve adeta bundan kurtulmak isteyen bir hayvan gibi hareket ediyordu. Hatta, nerdeyse işe girdiğinden beri, 10 yıldır kendi iradesiyle hareket etmiyor gibiydi. Kim bilir? Belki de 10 değil, 45 yıldır, yani hayatı boyunca. Büyük Patron'u tanıdığı ve suratını gördüğü o ilk günden beri.

Öyle ki, artık Winston Smith'in kendine ait hiçbir kontrol gücü kalmamış gibiydi. Tamamen Büyük Patron ne emir

verirse, beynine hangi komutlar gönderilmişse o şekilde hareket ediyordu, hem de her gün. Tıpkı diğerleri gibi. Diğer milyarlarca köle insandan sadece birisiydi.

Öyle ki, bu öyle bir dünya ki, artık herkes yaptığı işi kendisi için değil; Büyük Patron ve adamları ne isterlerse onun için yapıyor hale gelmişti. Büyük Patron'un verdiği komutlar kesin emir gibiydi onlar için. Bileklerine veya beyinlerine yerleştirilen mikroçipler sayesinde kesinlikle itaat etmek zorundaydılar O'na. Yoksa o da diğerleri gibi işinden olabilir veya aç kalabilirdi ve hatta evsiz. Çünkü, işlerin dışında, şehirlerdeki kabin şeklindeki küçük evlerden oluşan gökdelenlerin ve dünyadaki çoğu evin sahibi de Büyük Patron ve ona yakın olan adamlarıydı.

* * *

Aslında, herşey çok önceden, dedesi John Smith zamanında yaklaşık 60 yıl önce başlamıştı. 2024 yılındaki asılsız bir iddia gibi duran bir gazete haberiye bu ve yakında gelecek olan dünyaya ait olan bir komplo teorisi. Fakat, o zamanlar henüz hiçkimse işlerin bu noktaya kadar gelebileceğini tahmin bile edememişti ve bu iddialara inanmamıştı bile..

2. Bölüm

".... Öyle bir yere geldik ki,
Hiçbir sokağın adı yok."

(Cemal Süreya)

Yıl: 2024

Yer: İtalya, Floransa

(John Smith'in Malikanesi)

Arkeolog John Smith, her zaman yaptığı gibi işe gitmeden önce masasında duran gazeteleri karıştırıyordu. John Smith kahvaltısını yaptıktan sonra mutlaka yeni haberlere bakar veya son günlerde meydana gelen felaketlere ya da teknoloji haberlerine oldukça ilgi duyardı. Yine her zamanki rutin işlerinden biri olduğu gibi, masanın üstünde duran gazetelerden birini aldı ve içini açarak karıştırmaya başladı.

Birkaç haber dikkatini çekmişti:

Birinci Haber

"Ev fiyatları son yıllarda artmaya başladı ve banka faizleri yükselişe geçti. İnsanlar evlerini satıp daha küçük evlerde yaşamaya başladılar. Özellikle, son zamanlarda yapımı düşünülen ve sadece 10-15 m²'lik bir alana sahip olan kabin evler bile çok yakın gelecekte yaşam alanımız olabilir. Özellikle, İtalya ve diğer Avrupa ülkelerindeki hükümetlerin izlediği faiz ve ekonomi politikaları, insanları her geçen gün mülksüzleştirmeye doğru itmeye başladı. Öyle ki, banka faizlerindeki aşırı artış sebebiyle insanlar artık

ev ve hatta araba alamaz hale geldiler. Aşırı zenginler ise mülklerine mülk katmaya devam etti. Bu yüzden, insanlar son zamanlarda çareyi büyük olan evlerini satarak daha küçük evlerde yaşamaya başlamakta buldu. Fakat bu sorun borçları ödemek için çözüm olmadı. Bankalara borçlanan ve kredi çeken tüketiciler her geçen gün daha çok çalışmak zorunda bırakılıyorlar ve bunun bir diğer sebebi de son zamanlarda hiç durmadan artan temel gıda ve ihtiyaç maddeleri fiyatları. Artık bir evde bir kişi çalışıyorsa bu yeterli olmuyor ve aileler karı koca olarak ve hatta çocuklar bile genç yaşta çalışmaya başladılar. Bu süreç nereye doğru gidiyor? Tahmin bile edilemez. Her geçen gün bu yeni düzene alışmakta insanlık zorlanıyor ve her geçen gün herkes daha fazla fakirleşiyor ve daha çok çalışıyor ve de bunun sonucunda kendine daha az zaman ayırıyor. Belki biraz ütöpik olacak ama bu süreç böyle devam ederse eski çağlardaki, şu filmlerde izlediğimiz kölelik düzenine insanlığın yakın bir gelecekte geri dönmesi hiç de zor değil gibi görünüyor. Gelecekte kabin evlerde yaşamak ve günde 12 saat çalışmak istemiyorsak bu mülksüzleştirme politikalarına dur demeliyiz!”

İkinci Haber

“Kontrol sizde mi yoksa başkasında mı? Son yıllarda teknolojiye olan bağımlılığımız level atlamıştı ama bu yıl içinde gerçekleşen bir olay bunda finale ulaştığımızı gösterdi. Evet, yanlış okumadınız! Bu yıl geçen aylardan birinde İngiltere’de markete her gittiğinde kredi kartını temassız okutmakta güçlük çektiğini söyleyen yaşlı bir adam kendi rızasıyla ve küçük bir operasyonla bileğine deri altına yerleştirilebilen ve tüm kredi kartı bilgileriyle kimlik ve ehliyet ile pasaport bilgileri ve hatta çok daha fazlası yüklenebilen bir RFID Mikroçip taktırdı. Daha önceleri sadece bazı hayvan deneylerinde kullanılan ve özellikle hayvanın son gittiği konumu belirleme gibi iyi niyetli amaçlarla kullanılan deri altı çipi bu kez ilk defa bir insan üzerinde denendi ve uygulandı. Çipi deri altına monte eden şirket bunun insan vücuduna hiçbir zararının olmadığını ısrarla belirterek korkulacak bir şey olmadığını belirtti. Yaşlı adam çipi şimdilik sadece kredi kartı olarak kullandığını söyledi. Yine de bu çipler her ne kadar güvenli olsa da, güvenli olmayan ellerin ve suçluların kontrolüne geçebileceği ve hırsızlık veya gasp veya diğer başka bilinmeyen kötü amaçlarla kullanılabileceği endişesi taşıyan bazı çevreler ise, bu uygulamayı protesto edip, İngiltere’deki Tıp Derneği binasının önünde konuyla ilgili bir basın açıklaması yaptılar.”

(Della Sera Gazetesi, İtalya)

John Smith, yüzünde oluşan hayret edici bir ifadeyle eşi Sara'yı yanına çağırıp seslendi:

- "Hayatım, iki dakika buraya gelir misin? Sana bir şey göstermek istiyorum."

Sara:

- "Nedir John yine kafanı kurcalayan konu? Artık işe gitsen iyi olur. Geç kalıyorsun. Müzedeki patronunu daha fazla kızdırmasan iyi olur. Biliyorsun, o kadın senin işine son vermek için her gün yeni bir bahane arıyor onunla kavgaya ettiğin o günden beri."

John:

- "Boşver gitsin onu Sara. Korkma, bana bir şey yapamaz. Onun ipleri de başkasının elinde ve benim bir üst patronla aram iyi şu anda. Şu iki habere bir bakar mısın? Gerçekten çok ilginç, dünya nereye doğru gidiyor böyle? Önce bir pandemi çıkardılar ve şimdi de bu şekilde insanları kontrol edip yeniden köşeye sıkıştırmaya mı çalışıyorlar yoksa? Yani global bir ekonomik sıkıştırma, mülksüzleştirme ve hatta insanlara deri altından mikroçip takarak yönetme fikrinden bahsediliyor burada. Gel, işte bak burada."

Sara, heyecanla gazeteyi eline alıp haberlere bir göz attı:

- "Hmm, bu da neyin nesi böyle? Dünyayı yönetmeye çalışan Elitlerin yeni bir Global Kontrol Projesi olabilir mi tüm bunlar? Gazetedeki haber her ne kadar bu olayları teknolojinin hayatı kolaylaştırmasına ve ekonomik durgunluğa bağlasa da bana tüm bunlar hiç de iyi niyetli

gibi gelmedi doğrusu. Neyse, sen lafı daha fazla uzatma ve hemen üstünü giyinip işe doğru yola koyulsan iyi olacak.”

John:

- “Tamam hayatım, ben de şimdi kalkıyordum.”

John, üstünü giyinip işe doğru arabasıyla yola çıktı her zaman olduğu gibi. Etrafında, cadde boyunca kalabalık gruplar halinde işe giden insanlara doğru bakarak. Fakat son günlerde caddelerdeki her sabah işe giden insan kalabalığı profilinde bir değişim hissetti. Sanki her geçen gün çalışan sayısı ve çalışma saatleri artıyor gibiydi yıllar içinde. Birçoğunu da İtalya’ya gemilerle kaçak yollardan göç ederek, boğulma tehlikesini göze alarak Avrupa anakarasına ulaşmayı başaran Afrikalı göçmenler oluşturunuyordu artık bu geniş kalabalığın.

John’un dikkatini çeken bir diğer şey ise, hemen herkesin kafasını telefona gömmüş olması ve adeta bir zombi gibi her geçen gün duyarsızlaşmaya başlamış olmasıydı. Üstelik, Afrika’dan Avrupa’ya geçen bu mültecilerin sayısında kontrolsüz bir artış vardı, artık nerdeyse kontrolden çıkmak üzere olan bir popülasyon dağılımı oluşturmuştu İtalya’da. Üstelik, sadece İtalya değil nerdeyse tüm gelişmiş dünya ülkelerinde, yeni çıkan İsrail-Filistin savaşı ile daha önceden başlamış olan Rusya-Ukrayna savaşı ile bu kontrolsüz göç dalgası zirve yapmıştı. John, bir an için kendi kendine tüm bunlar olumsuz gibi görünse de acaba gazete haberinde okuduğu şeylerden şüphelendiği gibi, tüm bu kaos acaba birilerinin

işine geliyor olabilir miydi? Her ne kadar çoğu hayatını kurtarmak için haklı nedenlerle bu kıtayı seçse de ve ölümü pahasına gemilerle veya kara yoluyla İtalya ve Avrupa'ya gelseler de John onların büyük bir çoğunluğuna hala güvenmiyordu. Çünkü, son zamanlarda gruplaşmaya başlayan bu farklı coğrafyalardan gelen farklı kültürlere sahip insanlar, kentlerin dışındaki gettoya benzeyen fakir ve bakımsız baraka gibi küçük evlere sahip kırsal alanlara doğru itilmeye başlanmış ve adeta toplum iyice kutuplaşmaya başlamıştı. Kentlerin yerlisi olan insanlarla bu kenar mahalle toplumları karşı karşıya geldiklerinde sık sık suç sayılabilecek tehlikeli polisiye vakalar oluşuyordu. Tabi eğer bu insanları birileri kendi kötü amaçları için toplayarak örgütlerse, devletlerin askeri gücünün bile baş edemeyeceği büyük sorunlar yakın gelecekte tüm insanlığı bekliyor olabilir miydi?

3. Bölüm

".... Cep delik, cepken delik. Kol delik, mintan delik. Yen delik, kaftan delik. Kevgir misin be kardeşlik?"

(Orhan Veli Kanık)

Devasa gökdelenlerin arasındaki büyük bir alana

kurulmuş olan dev bir dijital ekranda kafasında esrarengiz bir kahverengi fötr şapka olan iri burunlu ve oldukça ürkütücü bir yüz hatlarına sahip olan kirli sakallı 50'li yaşlarda bir adam belirdi. Cadde boyunca toplanan yüzbinlerce kişiden oluşan hareketsiz kalabalık olduğu yerde çökmüş bir vaziyette pürdikkat karşlarındaki dev ekrana bakıyor ve onun ne diyeceğini bekliyor gibiydi. Tam bu sırada ekran bir süre karardı ve kısa süreli cızırtılı bir sesin ardından büyük bir gürültüyle ekrandan şöyle bir anons yapıldı:

BÜYÜK PATRON BURADA!

O, BİZİMLE BİRLİKTE!

HEP BİRLİKTE EL ELE,

YAŞASIN, EFENDİMİZ BÜYÜK PATRON!

Sesler üç kez tekrarlandıktan sonra, ekrana tekrar o kişinin görüntüsü gelmeye başladı. Üstelik, şimdi sadece kalabalığın önündeki dev ekran değil; tüm binalardaki ışıklarla donatılmış olan devasa elektronik panolarda bile bu adamın görüntüsü yansıtıldı aniden ve Büyük Patron'un imajı nerdeyse tüm şehrin her yerinden görülebilecek bir şekilde her yeri kapladı:

**BÜYÜK PATRON BURADA!
O, BİZİMLE BİRLİKTE!
HEP BİRLİKTE EL ELE,
YAŞASIN, EFENDİMİZ BÜYÜK PATRON!**

Bu slogan yine üç kez daha aynen bir dua ayininin tekrar edilmesi gibi yeniden yankılandı tüm gökdelenlerin duvarlarında. Winston, sabah işe gitmek için dışarı çıkıp gösterinin olduğu büyük alanın yanından geçen, havada asılı olarak giden hiper manyetik tramvaya bindi ve yukardan geçerken kendi kendine iç sesiyle konuştu ve küfürleri sallamadan duramadı yine:

- "İşte, yine ekrana çıktı her yerde orospu çocuğu. Artık, onu görmeye dayanamıyorum. Büyük Patron denen pisliği günün her saati tüm ekranlarda görmeye asla dayanamıyorum. Bu adam gerçekten de var mı? Yoksa sadece bir hayalden, bir görüntüden mi ibaret? Hala bundan bile emin değilim. Ya hiç yoksa? Ya herkes gibi bana da yalan söylendiyse? Düzenin lideri, büyük önder ve dünyayı kurtaran adam! Yüce işverenimiz, ev sahibimiz ve hatta hayatlarımızın dahi sahibi olan adam! Yaşadığımız konutların bile hepsinin sahibi olan multi-trilyoner süper kahramanımız! Daha da ötesi ne denilebilir ki? Ne dersiniz ki buna? Tam bir akıl tutulması! Gezegenin tek sahibi ve kurtarıcısı o artık. Bizi yeterince köle gibi kullandığı yetmiyormuş gibi, bir de her sabah işe giderken ve işten akşam çıkarken günde iki defa bu lanet adamın çirkin suratını her defasında ekranlarda görmek zorunda mıyım ben? Hangi Tanrı cezası kanun bunu uydurdu? Hepsi

saçmalık ve tamamen kendi uydurduğu şeyler. Belki de yıllardır hiç var olmayan birisine çılgınca tapıyor bu kalabalık. Belki de o sadece bir görüntüden ibaret. Bunu kim bilebilir ki? Bugüne kadar Büyük Patron’u canlı olarak görmüş ve konuşmuş tek bir kişiye bile rastlamadım. Ne tesadüf, bizi fabrikalarda eşsek gibi sabahdan akşama kadar çalıştıran, düzenin acımasız adamlarının bile onu görmüş olduğuna asla inanmıyorum. Hepsi para ve kendi çıkarları için onun yanındalar. Yani, belki de hiç var olmayan bir kişiyi ölümüne ve çılgınca savunuyorlar. Böylesi bir kitlesel aptallık ve hastalık dünya tarihi boyunca görülmüş şey değil. Hatta, Hitler zamanında bile!”

Yine içinden küfürler savurarak yere doğru alçalarak inen hava tramvayından ağır adımlarla çıktı ve ışıklı yürüyen merdivenlere binerek kendisi gibi köle olarak binlerce kişinin çalıştırıldığı motor fabrikasına doğru yöneldi. Buradaki maaşı tam olarak aylık 100 dolardı ve herkes aynı maaşı alıyordu. Pazar günleri sayılmazsa, haftanın 6 günü saat sabah 9.00’den akşam saat 9.00’a kadar, tam 12 saat aralıksız çalışıyordu iki vardiya halinde herkes gibi o da.

Bu devasa fabrika tek seferde 1.000 km yol kat edebilen uçan arabaların motorlarının üretildiği bir yerdi. Aslında, bunlar ulaşımı oldukça kolaylaştıran ve dünyayı çok küçük bir yer haline getiren ve yaklaşık 20 yıldır kullanılan yeni bir ulaşım teknolojisiydi ama her ne olursa olsun, teknoloji ilerledikçe insanlık makinelere daha fazla bağımlı hale gelmiş ve bu da yetmezmiş gibi, insanlığın büyük bir kısmını takılan çipler sayesinde zombi gibi bir

yaratık haline getirmişti. Düzeni ölesiye savunan bu itaatkar zombi insanlar ise karşı çıkan her normal insanı dışlamaya başlamış ve sonunda işler bu iki grubun çatışması ve hatta şimdi de büyük bir isyan hareketi ve iç savaşın eşiğine getirmişti. Fabrikalarda çalışmak istemeyen normal insanlar artık sık sık grev yapıyor ve çip takılmasını reddederek, şehirlerin dışındaki çorak arazilerdeki gettolarda güç bela yaşam savaşı veriyor ve aynı zamanda da onlara karşı savaşıyordu.

Winston, çalıştığı fabrikadan içeriye girdi yine küfür ederek ve bileğindeki çipi elektronik sensöre doğru tutarak okuttu her sabah bir rutin olarak yaptığı gibi ve görevli olduğu montaj hattına doğru ağır ve gitmek istemeyen adımlarla yavaş yavaş yürümeye başladı..

4. Bölüm

"Bugünlerde herşey birinci kalite; hatta Hitler'in sizin için ayırdığı kurşunlar bile..."

(George Orwell)

Montaj hattındaki çalışma yerine geçen Winston,

ustabaşısı olan Cramer'e selam verdi ve konuşmaya başladılar:

Winston:

- "Dışarıda sesler gittikçe yükseliyor Cramer. Söylesene biz ne zaman katılacağız şu protestolardan birine? Büyük Patron her geçen gün güç kaybediyor ve sonunda belki de onu ve adamlarını halt edecek güce bir gün ulaşacaklar böyle giderse. Bu kontrol sonunda bitecek dostum, bence buna az kaldı. Sen ne düşünüyorsun?"

Cramer, kendinden emin bir ses tonuyla cevapladı:

- "Benim bu dünya düzeniyle, Büyük Patron ve adamlarıyla bir sorunum yok biliyorsun dostum. Ona düşman olan sensin ve senin gibi düşünenler, ben değil. Ben her zaman Büyük Patron'u ve düzeni destekledim, her zaman ona itaatkar bir köle gibi davrandım ve tabi karşılığını da her zaman aldım. Ya sen dostum? Seni tanıdım tanıyalı o tek göz odalı fare deliğinde yaşadın, hep yalnız. Eninde sonunda siz de pes edeceksiniz. Bunu unutma. Dünyada hiçkimse Büyük Patron ve adamlarını yenmeyi başaramadı çünkü bu fabrikadaki işimizi ve evimize varana kadar hepsini ona borçluyuz."

Winston, bir kahkaha atıp gülerek cevapladı:

- "Hahaha, yenilmez adam ha! Üstelik hiç ortalıkta görünmeyen ve sadece elektronik tabelalarda posterleri olan bir görünmez adam öyle mi? Sadece görüntüsü olup

çalgınca ona tapan bilinçsiz yığınların itaat ettiği ve belki de gerçekte hiç var olmayan birisi, öyle mi? Sen bir bilimkurgu dünyasında yaşıyorsun dostum ama bunu anlamaman biraz zaman alacak. Çok yakında sen de gerçeği öğreneceksin.”

Cramer cevapladı:

- “Sağmalıyorsun adamım. Söylesene Büyük Patron kaç yıldır dünyayı yönetiyor?”

Winston:

- “Tam emin değilim dostum. Belki 20 veya 30 yıl hatta çok daha önce bile o varmış. 40 ya da 50 yıldır bu düzen var. Öncesini bilmiyorum, yani 2030’dan önceki yıllar. Ben o zaman dünyada yoktum bile. Fakat, dedem John Smith’in zamanında, yani 2020’li yılların başlarında kurulmaya başlandığına eminim. Bu konuda birçok araştırma yaptım.”

Cramer:

- “Peki Büyük Patron ve adamları bu düzeni kaç yılda inşa etti dostum? Hiç bunu da araştırdın mı?”

Winston, kendinden emin bir ses tonuyla cevapladı:

- “Elbette, hem de yıllardır bunun izindeyim. Birçok şeyi çözdüm nerdeyse. Tam 30 yıl sürmüş bu düzenin kurulması. İlk başlarda, uydurulan ve geçerli gibi gösterilen bahanelerle insanlar ikna edilerek kurulduğu için, yıkılması da zor olmuş. Evet, tamı tamına 50 yıl dostum. Ben çocukken Büyük Patron’un iktidara geldiği söylendi ve bu küresel devleti o günden beri de o ve adamları yönetiyor. Öyle ki, ulusal devletler bile 2030’lu

yılların hemen başlarında Büyük Patron'dan önceki bir komitenin operasyonu ile yok edilip birleştirilmeye başlanmış ve ulus devletler tek tek yıkılarak yok edilmiş ve bu büyük parçalara dahil edilmiş. Dünyayı 2050 yılının hemen öncesinde, 5 büyük bölgeye ayırmışlar ve daha sonra da bunları da birleştirerek şimdiki tek devletten oluşan yapıya dönüştürmüşler. Öyle ki, bir zamanlar birbirine ancak pasaportla gidilen ülke sınırları bile yok edilmiş. Normal insanların dışındaki Zombiler ve Yaşayan Ölüler, yani çip takılmış insanların tamamı, şu anda tüm dünyayı herhangi bir vize ya da pasaport olmadan rahatça gezebiliyor. Büyük Patron izin verirse ev alabiliyor ve hatta gidip istediği yerde çalışabiliyor. Ama ben yapamıyorum çünkü düzene karşı geldiğim için bileğimdeki çipe bloke kondu. Fakat senin için sorun yok Cramer."

"SEN ÖZGÜR BİR KÖLESİN!"

Cramer:

- "Ulus devletler yıkılmak zorundaydı Winston. Çünkü, dünyayı tek bir merkezden yönetmek gereken pek çok ağır global sorun oluştu 2030'dan sonra. Dördüncü sanayi devrimi ile yapay zekaya can verilmesi ve bizim gibi düşünebilen robotların üretilmeye başlanması, bizim yerimize onların fabrikalarda çalışmaya başlamasıyla birlikte herşey değişti. İnsana olan güç ve ihtiyaç ile bağımlılık o tarihten sonra sonsuza dek değişti. Bu bir kırılma anıydı tarih içinde Winston. Sonunda Kapitalizm, Sosyalizm, Liberalizm gibi tüm sistemler de tarihin

öplüğüne karıştı. Büyük Patron iktidara geldikten sonra, önce Amerika'nın başına geçti ve sonra da küresel dünya devletini ilan ederek ve tüm ulus devletleri birleştirerek, dünya tarihindeki en büyük küresel devrimi gerçekleştirdi. Lenin, Marx, Stalin ve hatta Hitler bile onun kadar asla güçlü ve dünyaya hükmeden bir sistemi oluşturmamışlar yıllarca çalışsalar da. Evet, Büyük Patron ve adamları tüm bu büyük devrimi kısa bir sürede yaptı. Üstelik, sadece bizi değil dünyanın daha önceleri fakir olan üçra köşelerindeki halkları bile maaşa bağlayıp başarılı bir şekilde fabrikalarında çalıştırmayı başardı. Hepsini zengin etmese de karınlarını doyurdu."

"DÜNYADAKİ TÜM GELİR ŞU ANDA EŞİT BİR ŞEKİLDE DAĞITILIYORSA, HERKES BUNU BÜYÜK PATRON'A BORÇLUDUR WİNSTON!"

BUNU ASLA GÖZARDI ETME!

- "Bana onu hiç gördün mü? veya yaşadığını nereden biliyorsun? dedin. Evet, onu hiç görmedim ama yaşlanmış olsa da bir yerlerde hala yaşadığına inanıyorum Winston."

"O BİZİ SÜREKLİ UZAKTAN İZLİYOR WİNSTON,
BİZ ONU GÖRMESEK DE!"
BUNU DA ASLA UNUTMA!

- "O bizi asla terk etmedi ve etmez de. Ben de ona tam bağılı biriyim işte bu yüzden, hatta ölene kadar. Öyle ki, Büyük Patron için savaşmaya ve ölmeye bile hazırım dostum. Ben senin gibi asla bir hain değilim ve olmayacağım da."

Winston, o böyle söyleyince son sözlerine oldukça kızmıştı ve aniden öfkeyle yerinden kalkarak Cramer'e doğru ilerledi ve masanın üzerindeki demir çubuğu eline alarak bağırdı:

- "Ne demek hain? Sen bana nasıl hain dersin aşağılık herif. Al sana, al!"

Winston, Cramer'in sırtına ve ayaklarına doğru elindeki demir çubukla vurmaya başladı. Bunun üzerine, Cramer de ona doğru saldırdı. Yumruklarıyla kafasını kollarının arasına alıp başını korumaya çalıştı. Tam bu sırada montaj hattı şefi ve güvenlikten sorumlu nöbetçiler o yöne doğru koşmaya başladılar. Çalan düdük sesleriyle birlikte, ellerindeki sopalarla montaj bandına doğru vurarak geliyorlardı:

- "Hey, siz oradakiler! Ne yaptığınızı sanıyorsunuz? Durun dedim size, bırakın o elinizdeki demir çubukları. Yoksa ikinizi de çok ağır bir şekilde cezalandıracağım. Hayatınızın geri kalan kısmını hapishanede mi geçirmek istiyorsunuz yoksa?"

* * *

Nöbetçilerin seslerini duyunca, ikisi de biraz sakinleşti ve ellerindeki demir çubukları yere attılar hemen korkudan. Çünkü, Büyük Patron'un fabrikalarından birinde

üretimi durdurmak çok büyük bir suçtu. Yanlarına doğru koşarak geldikten sonra Winston'a doğru dönüp hışımla yüzüne bir tokat attı içlerinden biri:

- "Winston, seni adi herif. Seni daha önce de uyardık ama hala akıllanmış gibi görünmüyorsun. Büyük Patron'un kurallarını daha önce de hiçe saydın dostum ama bu kez ileri gittin. Şimdi, söyle bakalım derdin nedir senin?"

Winston, korkarak cevapladı:

- "Önemli bir şey yok efendim. Asıl kavgayı Cramer başlattı. Beni tahrik etti ve ben de kendimi korumak için ona saldırmak zorunda kaldım, hepsi bu. İsterseniz ona da sorun, kavgayı o başlattı. Çünkü, bana 'hain' dedi."

Şef, bu kez Cramer'e doğru döndü:

- "Doğru mu söyledikleri Cramer? Kavgayı sen mi başlattın? Senin itaatkar bir çalışan olduğunu biliyoruz ve güveniyoruz. Ona hakaret ettin mi?"

Cramer:

- "Doğru efendim, yalnız boşuna demedim. Winston ile ne zaman tartışsak Büyük Patron'u ve düzeni kötülüyor. Düzene isyana teşvik edip, konuşmalarıyla insanları o yönde örgütleyip, isyan çıkarmaya çalışıyor efendim. Birkaç kez denedi ama başarılı olamayınca yeniden bir plan yaptığını fark edip, sadece onu uyarmak istedim. Tek amacım buydu efendim. Aslında bunu onun iyiliği için söyledim. Artık onu ciddi bir şekilde cezalandırmalısınız, yoksa bu montaj hattında onunla çalışmak istemiyorum. Beni onun yanından alıp ayrı bir yere götürün."

Şef:

- "Doğru mu Cramer'in söyledikleri Winston? Bana gerçeği söylemezsen fena yaparım."

Winston, korkarak cevapladı:

- "Doğru değil efendim. Evet, zaman zaman Büyük Patron'u eleştirdiğim oldu ama burada kötü bir niyetim yoktu. Lütfen affedin yine de."

Şef bağırdı ve ona inanmamış gibi görünüyordu:

- "Yakalayın şu orospu çocuğunu. Zaten bir süredir ondan şüpheleniyordum. Biraz derse ihtiyacı var anlaşılan. Ondan sonra kuzu gibi olacağına eminim. Bakalım işkence odasına gidince yine aynı şeyleri savunacak gücü kendinde bulabilecek mi?"

Bunun üzerine Winston bağırdı:

- "Hayırrrr! Yapmayın efendim! Artık yaşlandım, tekrar o işkence odasına gitmek istemiyorum. Ölmek istemiyorum. Peki, ne istiyorsanız yapacağım. Büyük Patron adına hepinizden özür dilerim."

Şef, onun bu yalvarmalarını dinlememiş görünüyordu. Hiddetle bağırdı yanındaki nöbetçilere:

- "Alın şunu, sorgulayacağımız işkence odasına doğru götürün hemen. Bağlayın ellerini ve ayaklarını da. Hiçbir yere kaçmamalı. Kurallarımızın ne kadar katı ve sert olduğunu herkesin gözü önünde hesap vererek ödemek zorunda. İşkence odasının ekran görüntüsünü fabrikadaki tüm dijital ekranlara ve panolara yansıtın. Diğer işçiler de onu izlemeli ki, kurallarımızın ne kadar katı olduğunu herkes öğrenmeli."

“Peki efendim, emredersiniz!” diyen nöbetçiler yaka paça tuttıkları Winston’un ellerine ve ayaklarına elektronik kelepçeleri takıp yerde sürükleyerek işkence odasına doğru götürmeye başladılar. Fabrikadaki herkes onların etrafına toplanmış, olan bitenleri korkulu gözlerle ve merakla izliyordu. Onu ispiyon eden çalışma arkadaşı Cramer dahil..

5. Bölüm

"Bir toplum gerçeklerden ne kadar uzaklaşırsa, gerçeği söyleyenlerden o kadar nefret eder..."

(George Orwell)

